

Halakhic Process

Marit Ha'Ayin / How Not To Be Seen

I. Concern for Perception

<p>1. Bamidbar 32:22 Then when the land is subdued before the LORD, you may return and be free from your obligation (<i>n'kijyim</i>) to the LORD and to Israel. And this land will be your possession before the LORD.</p>	<p>1. במדבר פרק לב פסוק כב וּנְכַבְּשָׁה הָאֶרֶץ לְפָנֵי יְקֹוֹק וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נְקִיִּים מִיְקֹוֹק וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהֵייתֶה הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְאֶחְזָה לְפָנֵי יְקֹוֹק :</p>
<p>2. M. Shekalim 3:2 The appropriation in the chamber was made with three baskets each of [the capacity of] three se'ahs, and on them was inscribed [respectively] aleph, beth, gimel. R. Ishmael says: on them was inscribed in Greek, alpha, beta, gamla. He who made the appropriation did not enter the chamber wearing either a bordered cloak or shoes or sandals or tefillin or an amulet, lest if he became poor people might say that he became poor because of an iniquity committed in the chamber, or if he became rich people might say that he became rich from the appropriation in the chamber. <u>For it is a man's duty to be free of blame before men as before God</u>, as it is said: "and be guiltless towards the Lord and towards Israel, and again it says: "so shall thou find favour and good understanding in the sight of God and man."</p>	<p>2. משנה שקלים פרק ג משנה ב בשלוש קופות של שלש שלש סאין תורמין את הלשכה וכתוב בהן אל"ף ביי"ת גימ"ל רבי ישמעאל אומר יונית כתוב בהן אלפ"א בית"א גמל"א אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפילין ולא בקמיע שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שמא יעשיר ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי המקום שנאמר (במדבר ל"ב) והייתם נקיים מה' ומישראל ואומר (משלי ג') ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :</p>
<p>3. B. Pesahim 13a For it was taught: When the charity overseers have no poor to whom to distribute [their funds], they must change the copper coins with others, not themselves. The overseers of the soup kitchen, when they have no poor to whom to make a distribution, must sell to others, not to themselves, because it is said, and ye shall be guiltless towards the Lord, and towards Israel.</p>	<p>3. בבלי פסחים דף יג עמוד א דתיניא : גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק - פורטין לאחרים ואין פורטין לעצמן. גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק - מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן משום שנאמר + במדבר לב+ והייתם נקיים מה' ומישראל. אמר ליה רב אדא בר מתנה לרב יוסף : בפירוש אמרת לן : צא ומוכרין לנכרים כרבי יהודה.</p>
<p>4. B Yoma 38a Our Rabbis taught: The house of Garmu was expert in preparing the shewbread, but would not teach it — The Sages sent for specialists from Alexandria of Egypt, who knew how to bake as well as they, but they did not know how to take [the loaves] down [from the oven] as well as the former, for they were heating the oven from without and baked from within, whereas the latter heated the oven from within and baked from within [with the result] that the bread of the latter became moldy, whereas the bread of the former did not grow moldy. When the Sages heard that, they quoted: Everyone that is called by My</p>	<p>4. בבלי יומא דף לח עמוד א תנו רבנן : בית גרמו היו בקיאים במעשה לחם הפנים ולא רצו ללמד. שלחו חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים, והיו יודעין לאפות כמותן ולא היו יודעין לרדות כמותן. שהללו מסיקין מבחוץ ואופין מבחוץ, והללו מסיקין מבפנים ואופין מבפנים. הללו פיתן מתעפשת, והללו אין פיתן מתעפשת. כששמעו חכמים בדבר אמרו : כל מה שברא הקדוש ברוך הוא - לכבודו בראו, שנאמר</p>

<p>name [and whom] I have created for My glory, and said: Let the house of Garmu return to their office. The Sages sent for them, but they would not come. Then they doubled their hire and they came. [Until now] they used to get twelve minas for the day, [from] that day, twenty-four minas. R. Judah said: [Until then] they received twenty-four minas per day, [from] that day they received forty-eight minas. The Sages said to them: What ground did you see for refusing to teach [your art]? They said to them: In our father's house they knew that this House will be destroyed, and perhaps an unworthy man would learn it and then proceed to serve an idol with it. For the following was their memory honored: Never was fine bread to be found in their children's hand, lest people say: These feed from the [preparation of] the shewbread — Thus [they endeavored] to fulfill [the command]: Ye shall be clear before the Lord and before Israel.</p>	<p>+ישעיהו מג+ כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו, וחזרו בית גרמו למקומן. שלחו להם חכמים ולא באו. כפלו להם שכרן - ובאו. בכל יום היו נוטלין שנים עשר מנה, והיום עשרים וארבעה. רבי יהודה אומר: בכל יום עשרים וארבעה, והיום ארבעים ושמונה. אמרו להם חכמים: מה ראיתם שלא ללמד? אמרו להם: יודעין היו של בית אבא שבית זה עתיד ליחרב, שמא ילמוד אדם שאינו מהוגן וילך ויעבוד עבודה זרה בכך. ועל דבר זה מזכירין אותן לשבח: מעולם לא נמצאת פת נקיה ביד בניהם, שלא יאמרו ממעשה לחם הפנים זה ניוזונין, לקיים מה שנאמר +במדבר לב+ והייתם נקים מה' ומישראל.</p>
--	---

II. Mishnaic Examples of "Marit Ayin"

<p>5. M. Kilayim 3:5 One may plant a cucumber and a gourd in one declivity provided only that one [species] incline in one direction, and the other in the opposite direction, or that the tips of the leaves of one [species] incline one way, and the other the opposite way, since all the sages' prohibitions [in the matter of kil'ayim] were decreed by them on account of appearances.</p>	<p>5. משנה כלאים ג:ה נוטע אדם קישות ודלעת לתוך גומא אחת ובלבד שתהא זו נטה לצד זה וזו נוטה לצד זה ונוטה שער של זו לכאן ושער של זו לכאן שכל מה שאסרו חכמים לא גזרו אלא מפני מראית העין:</p>
<p>6. M. Kilayim 9:2 [Garments made of a mixture of] silk and floss-silk do not come under the prohibition of kil'ayim, but are prohibited on account of appearances.</p>	<p>6. משנה כלאים ט:ב השיריים והכלך אין בהם משום כלאים אבל אסורים מפני מראית העין</p>
<p>7. M. Shevi'it 3:4 He who allows cattle to change folds within his fields, must make an enclosure two se'ahs in area. He then pulls out three sides thereof, and leaves the middle side; he will then possess a fold of four se'ahs space R. Simeon b. Gamaliel says: even one of eight se'ahs [may be used]. <u>If his entire field is only four se'ahs in area, he must allow a portion thereof to remain [unenclosed] for appearance's sake.</u> And he may take the dung from the enclosure, and spread across his field in the manner of those who manure their fields.</p>	<p>7. משנה שביעית ג:ד המדייר את שדהו עושה סהר לבית סאתים עוקר שלש רוחות ומניח את האמצעית נמצא מדייר בית ארבעה סאין רשב"ג אומר בית שמנת סאין <u>היתה כל שדהו בית ארבעת סאין משייר ממנה מקצת מפני מראית העין ומוציא מן הסהר ונותן לתוך שדהו כדרך המזבלין:</u></p>
<p>8. M. Shabbat 19:6 These are the shreds which invalidate circumcision: flesh that covers the greater part of the corona; and he must not partake of terumah. And if he is fleshy, he must repair it for appearance's sake. If one circumcises but does not uncover the circumcision, it is as though he has not circumcised.</p>	<p>8. משנה שבת יט:ו אלו הן ציצין המעכבין את המילה בשר החופה את רוב העטרה ואינו אוכל בתרומה ואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין מל ולא פרע את המילה כאילו לא מל:</p>

<p>9. M. Bechorot 7:3 A Harum is unfit [for the priesthood]. What is harum? one who can paint both of his eyes with one movement. (Possessing no nose, so that nothing prevents him proceeding to paint the other eye in one movement.) One whose two eyes are above or whose two eyes are below; a person whose one eye sees above and the other below; one who takes in the room and the ceiling in one glance; one who covers [his eyes] from the sun; a zagdan and a ziran — [all these are unfit for the priesthood]. One whose eyelids have fallen off is unfit [for the priesthood] for appearance sake.</p>	<p>9. משנה בכורות ז: ג החרום פסול איזהו חרום הכוחל שתי עיניו כאחת שתי עיניו למעלה ושתי עיניו למטה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה רואה את החדר ואת העליה כאחת סכי שמש זוגדוס והצירן ושנשרו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין:</p>
---	---

III. Marit 'Ayin in the Babylonian Talmud

<p>10. B. Shabbat 61a Our Rabbis taught: What is an approved amulet? One that has healed [once], a second time and a third time; whether it is an amulet in writing or an amulet of roots, whether it is for an invalid whose life is endangered or for an invalid whose life is not endangered. [It is permitted] not [only] for a person who has [already] had an epileptic fit, but even [merely] to ward it off. And one may tie and untie it even in the street, providing that he does not secure it with a ring or a bracelet and go out therewith into the street, for appearances sake. (If secured with a ring or a bracelet it looks like being worn as an ornament, which it is not, and it would be forbidden to wear it as such.) But it was taught: What is an approved amulet? One that has healed three men simultaneously? — There is no difficulty: the one is to approve the man; the other is to approve the amulet.</p>	<p>10. תלמוד בבלי שבת סא:א ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה. אמר רב פפא: לא תימא עד דמומחה גברא ומומחה קמיע, אלא: כיון דמומחה גברא, אף על גב דלא מומחה קמיע. דיקא נמי, דקתני ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה ולא קתני בזמן שאינו מומחה - שמע מינה. תנו רבנן: איזהו קמיע מומחה? כל שריפא, ושנה, ושלש. אחד קמיע של כתב, ואחד קמיע של עיקרין. אחד חולה שיש בו סכנה ואחד חולה שאין בו סכנה, לא שנכפה - אלא שלא יכפה. וקושר ומתיר אפילו ברשות הרבים, ובלבד שלא יקשרנו בשיר ובטבעת ויצא בו ברשות הרבים - משום מראית העין. והתניא: איזהו קמיע מומחה - כל שריפא שלושה בני אדם כאחד! - לא קשיא, הא - למחויי גברא, הא - למחויי קמיעא.</p>
<p>11. B. Shabbat 64b Rav Judah said in Rav's name: <u>Wherever the Sages forbade [ought] for appearances' sake, it is forbidden even in one's innermost chambers.</u></p>	<p>11. תלמוד בבלי שבת סד:ב תלמוד בבלי שבת קמו:ב אמר רב יהודה אמר רב: <u>כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין - אפילו בחדרי חדרים אסור.</u></p>
<p>12a. M. Beitza 1:3 Beth Shammai say: one may not carry a ladder [on a festival] from one dovecote to another, but he may incline it from one pigeon-hole to another. But Beth Hillel permit [this].</p>	<p>12. משנה ביצה א משנה ג בית שמאי אומרים אין מוליכין את הסולם משובך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום ובית הלל אומרים עומד</p>

<p>12b. B. Beitza 9a</p> <p>R. Hanan b. Ammi said: The dispute refers only to public ground, when Beth Shammai is of the opinion that whoever sees [him carrying the ladder] might say that he needed it for [plastering his roof]; Beth Hillel hold, his dovecote proves his intention; but in private ground, all agree that it is permitted. But it is not so. For Rab Judah said in the name of Rab: <u>‘Wherever the sages have forbidden anything because of appearances, it is forbidden even in the most innermost chambers!’</u> — It is [a contro versy of] Tannaim. For it was taught: One may spread them out in the sun, but not in the presence of people. R. Eleazar and R. Simeon forbid this. Others say [thus]: R. Hanan b. Ammi said: The dispute refers to private ground; for Beth Shammai accept the teaching of Rab Judah in the name of Rab, and Beth Hillel reject the teaching of Rab Judah in the name of Rab; but on public ground all agree that it is forbidden</p>	<p>ואומר זה וזה אני נוטל :</p> <p>תלמוד בבלי ביצה ט: א והא אמר רב יהודה אמר רב : כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין - אפילו בחדרי חדרים אסור! - תנאי היא, דתניא : שוטחן בחמה אבל לא כנגד העם, רבי (אליעזר) + מסורת הש"ס : אלעזר + ורבי שמעון אוסרין. איכא דאמרי, אמר רב חנן בר אמי : מחלוקת ברשות היחיד, דבית שמאי אית להו דרב יהודה אמר רב, ובית הלל לית להו דרב יהודה אמר רב. אבל ברשות הרבים - דברי הכל אסור.</p>
<p>13. B. Bava Metzia 89b</p> <p>Our Rabbis taught: When cows stamp [hullin] grain or thresh terumah and tithes, there is no prohibition of, Thou shalt not muzzle [the ox when he treadeth out — i.e., threshes — his corn]; but for the sake of appearances³ he must bring a handful of that species and hang it on the nosebag at its mouth.</p>	<p>13. תלמוד בבא מציעא פט: ב תנו רבנן : פרות המרכסות בתבואה והדשות בתרומה ומעשר - אינו עובר משום בל תחסום אבל מפני מראית העין מביא בול מאותו המין ותולה לה בטרסקלין שבפיה.</p>
<p>14. B. Avoda Zara 12a</p> <p>If there is a spring flowing in front of an idol he should not bend down and drink, because he may appear to be bowing to the idol; but if not apparent it is permitted. One should not place one's mouth on the mouth of human figures, which act as water fountains in the cities, for the purpose of drinking; because he may seem as kissing the idolatrous figure. So also one should not place one's mouth on a water pipe and drink therefrom for fear of danger.</p> <p>What is meant by ‘not being apparent’ — Shall we say that he is not seen? Surely Rav Judah stated in the name of Rav that whatever the Sages prohibited merely because it may appear objectionable to the public, is also forbidden in one's innermost chamber! — It can only mean that if [by bending] he will not appear as bowing to the idol.</p> <p>And all [three instances given] are necessary. For if we were taught the case of the splinter only, [we would have thought that it is forbidden] because he can well walk away from the idol and take it out, but in the case of the coins where this could not be done, the prohibition does not apply. If, on the other hand, we were given the case of the coins only [we</p>	<p>14. בבלי עבודה זרה יב: א פרצופות המקלחין מים לכרכין - לא יניח פיו על פיהם וישתה, מפני שנראה כמנשק לעבודת כוכבים ; כיוצא בו לא יניח פיו על סילון וישתה, מפני הסכנה. מאי אינו נראה? אילימא דלא מתחזי, והאמר רב יהודה אמר רב : כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין, אפילו בחדרי חדרים אסור! אלא אימא : אם אינו נראה כמשתחוה לעבודת כוכבים - מותר. וצריכא, דאי תנא קוץ, משום דאפשר למיזל קמיה ומשקליה, אבל מעות דלא אפשר אימא לא ; ואי תנא מעות - דממונא, אבל קוץ דצערא אימא לא ; ואי תנא הני תרתו, משום דליכא סכנה, אבל מעין דאיכא סכנה, דאי לא שתי מיית - אימא לא, צריכא.</p>

<p>might say that the prohibition holds good] because only a loss of money is incurred, but in the case of the thorn, where pain is caused, the prohibition is not to be applied. Were we given both these instances, [we might still say that the prohibition applied to them] because there is no danger involved, but in the case of the spring where there is danger, for it may mean dying of thirst, we might say that the prohibition should be waived, hence all the instances are necessary.</p>	
<p>15. B. Bechorot 43b What is the practical difference between [a priest] with a blemish and one ‘who is not like the seed of Aaron’? — The difference is whether the Temple-service is profaned. If it is an actual blemish, the service is profaned, for it is written: ‘Because he hath a blemish, that he profane not’. If, however, it is a case of not being ‘like the seed of Aaron’, then the Temple-service is not profaned. What is also the difference between the case of one ‘who is not like the seed of Aaron’ and of a priest who is unfit ‘for appearance sake’? — The difference is as regards the transgression of a positive precept.</p>	<p>15. תלמוד בבלי בכורות מג:ב מאי איכא בין מומא לשאינו שוה בזרעו של אהרן? איכא משום אחולי עבודה, מומא - מחיל עבודה, דכתיב +ויקרא כ"א+ מום בו ולא יחלל, שאינו שוה בזרעו של אהרן - לא מחיל עבודה. מאי איכא בין שאינו שוה בזרעו של אהרן ומשום מראית העין? איכא בינייהו עשה.</p>
<p>16. B. Bechorot 43b A BALD-HEADED PERSON IS UNFIT. Said Rava: This is meant only where he has not a line of hair from ear to ear in the hinder part, but he has it in the front; but where he has this both in the hinder and in the front parts, he is fit [for Temple service]. And this is certainly the case where he has a line of hair in the hinder part and not in the front part. Some there are who refer Rava's explanation to the second clause: IF HE HAS, THEN HE IS FIT. Said Rava: This is meant only where he has the line of hair in the hinder part but not in the front part, but where he has this both in the hinder and front parts, he is unfit. And this is certainly the case where he has the line of hair in the front part and not in the hinder part. And [this is also certainly the case] where he has no line of hair at all, [that he is unfit].</p> <p>Said R. Johanan: Bald-heads, dwarfs and the blear-eyed are unfit [for the priesthood] because ‘they are not like the seed of Aaron’. But have we not already learnt both the cases of baldheads and dwarfs [in the Mishnah]? — R. Johanan needs to teach us the case of the blear-eyed [not mentioned in the Mishnah]. And even with regard to the rest, you might have thought that their unfitness was ‘for appearance sake’. But does not the Tanna already state explicitly wherever it is a case ‘for appearance sake’, for it says: If his eyelids are hairless, he is unfit ‘for appearance sake’? — You might</p>	<p>16. תלמוד בבלי בכורות מג:ב הקרח פסול. אמר רבא: ל"ש אלא שאין לו לאחריו ויש לו לפניו. אבל יש לו לאחריו - כשר, וכל שכן שיש לו לאחריו ואין לו לפניו. ואיכא דמתני אסיפא: ואם יש לו ה"ז כשר, אמר רבא: לא שנו אלא שיש לו לאחריו ואין לו לפניו, אבל יש לו בין לאחריו בין לפניו - פסול, וכל שכן שיש לו לפניו ואין לו לאחריו, ודאין לו כלל - דפסול. א"ר יוחנן: הקרחנין והננסין והזבלגנין - פסולין, לפי שאינן שוה בזרעו של אהרן. קרחנין - תנינא! ננסין - תנינא! זבלגנין איצטריך ליה לאשמועינן, ומהו דתימא משום מראית העין. והא כל היכא דאיכא משום מראית העין איתנא קתני: ושנשרו ריסי עיניו - פסול מפני מראית העין! מהו דתימא: תני חדא - וה"ה לכולהו; והא כל היכא דאיכא מיהדר ומיתנא, קא הדר ותני: ושניטלו שיניו - פסול משום מראית העין! אלא לאפוקי מהא דתניא, דתניא: הקרחנין והננסין והזבלגנין - כשרים, ולא אמרו פסול אלא משום מראית העין. מאן האי</p>

<p>however have assumed that he states one case, but the same applies to the rest, But does not the Tanna wher ever there is an example of unfitness for appearance sake, repeat this [as in the following]: One whose teeth were removed is unfit [for the priesthood] ‘for appearance sake?’ — Rather [the explanation is that the purpose of R. Johanan is] to exclude what has been taught: Bald-heads, dwarfs, and the blear-eyed are fit [for the priesthood] and they have been stated to be disqualified only ‘for appearance sake’. Who is this Tanna? — It is R. Judah. For it has been taught, R. Judah says: Scripture says: ‘The priests’, [intimating] the inclusion of bald-heads [as fit for priestly service].</p>	<p>תנא? ר' יהודה היא, דתניא, ר' יהודה אומר: +ויקרא א'+ הכהנים - לרבות הקרחנין.</p>
<p>17. B. Bechorot 44a ONE WHO COVERS [HIS EYES] FROM THE SUN. R. Joseph taught: One who hates the sun [a blinkard]. ZAGDAN. R. Huna showed by gestures, one eye like ours and the other, like theirs. Rav Judah was annoyed.</p> <p>An objection was raised: Shakbonah is one whose eyebrows overshadow [his eyes]. Zagdan is one who has one black and one white [eyebrow]. A Tanna taught: Any pair [of eyes] which is not properly matched is called zagdan.</p> <p>ZIRAN. It has been taught: One whose eyes are bleared and granulated; weeping, dripping and running. A Tanna taught: Zewir, lufyon, and tamir are blemishes. Zewir is one whose eyes are unsteady [mezawar]. Lufyon is one having thick and connected eyebrows, and tamir is one whose eyebrows are gone. And is the latter defect reckoned among disqualifying blemishes? Have we not learnt: ONE WHOSE EYELIDS ARE HAIRLESS IS UNFIT [FOR THE PRIESTHOOD] ‘FOR APPEARANCE SAKE?’ — This offers no difficulty. In the one case, the root remains, in the other, it does not remain.</p>	<p>17. תלמוד בבלי בכורות מד: א: סכי שמש. תני רב יוסף: סני שמש. זגדיין - מחוי רב הונא: חד מדידן וחד מדידהו, ואיקפד רב יהודה. מיתבי: שכבנא - שגביניו שוכבים, זגדום - אחד שחור ואחד לבן! תנא כל זוגא דלא שוי להדדי - זגדום קרי ליה. הצירן - עיניו תרוטות וצירניות, דומעות דולפות טורדות. תנא: הזדיר והלופין והתמיר; זויר - דמזור עיניה, לופין - דנפישין זיפיה, תמיר - שתמו זיפין. והני גבי מומין תנו להו, והתנן: שנשרו ריסי עיניו פסול מפני מראית העין! לא קשיא, הא - דאשתניור גרדומי, הא - דלא אישתניור גרדומי.</p>